

Arrest

nr. 98 976 van 15 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. SHONIA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn van Georgische origine wonende te Obudzhi. U was gedomicilieerd te Zugdidi.

U bent lid van de partij Georgian Dream sinds 29 januari 2012. Voor deze datum was u niet politiek geëngageerd, maar koesterde u haatgevoelens ten opzichte van het regime van president Saakashvili. Uw taak bij Georgian Dream bestond uit het verdelen van kranten en brochures in verschillende dorpen, namelijk in Djikhaskari, Sameskhio, Djagira en Nakipu. U deed dit 3 à 4 keer per week.

Uw problemen begonnen op 1 maart 2012. U was op weg naar het hoofdkwartier van de partij in Tzalendjikha toen u werd aangehouden door de autoriteiten. Een medewerker van de autoriteiten

wou een sigaret roken en er werd u een vuurtje gevraagd. Ondertussen opende een andere persoon de deur van uw wagen. Nog een andere persoon was gemaskerd. U werd uit de wagen gehaald, enkele keren geschopt en geslagen met een geweercolf en er werd u gezegd dat u de nieuwsbladen die in uw wagen lagen moest verbranden. U werd bedreigd, uitgescholden en uw rib werd die dag gebroken. Na enkele minuten stond u weer op en ging naar het hoofdkantoor van de partij in Tzalendjikha waar u vertelde wat er zopas gebeurd was. U zei dat u geen kranten meer wou ronddelen gezien het incident dat u net had meegemaakt. U werd aangesteld als chauffeur. U zou voortaan de vertegenwoordigers van de partij vervoeren. Op 7 april 2012 werd u nogmaals aangehouden 's avonds in Djvari nadat u nieuwsbladen had rondgedeeld of nadat u terugkwam van uw werk als chauffeur. U werd aangehouden en naar het politiekantoor van Djvari gebracht waar u werd vastgehouden tot de volgende ochtend. De verantwoordelijke van het politiekantoor, A. M. (...), vertelde u dat u moest ophouden met uw activiteiten of u zou problemen krijgen. U ging vervolgens naar Muzar Kalandia -de verantwoordelijke van het hoofdkantoor van Georgian Dream in de regio Zali- en u vertelde hem wat er u was overkomen. Hij antwoordde dat hij zelf werd vervolgd en niets voor u kon doen aangezien hij zelf deel uitmaakte van de oppositie. Op 24 of 25 juni 2012 kreeg u andermaal problemen. Toen u 's avonds terugkeerde naar huis werd u even voor uw woning opgewacht door vier gewapende personen. U kwam uit de wagen en werd ernstig geslagen. Na dit incident besloot u te vertrekken uit Georgië. Uw moeder verkocht haar landeigendom voor 8.000 lari of de helft van de normale prijs opdat u met dat geld uw reis uit Georgië zou betalen. Wanneer u de vertegenwoordigers van Georgian Dream vervoerde vonden er nog andere kleinere incidenten plaats. De datum waarop deze kleinere of minder belangrijke incidenten plaatsvonden weet u niet. Na 25 juni 2012 verbleef u vier à vijf dagen thuis of bij uw tante, waarna u bij uw vriend M. (...) verbleef tot 10 juli 2012. Hierna keerde u terug naar huis. Toen u op de hoogte werd gebracht dat u zou vertrekken uit Georgië, vertrok u naar Tbilisi op 16 juli 2012.

Uw moeder werd twee maal bedreigd door de autoriteiten. Ook uw tante werd bedreigd. De autoriteiten vertelden dat u moest ophouden met uw activiteiten of ze zouden problemen krijgen.

U nam het vliegtuig op de nationale luchthaven van Tbilisi op 17 juli 2012 en kwam diezelfde dag in België aan. U reisde met G (...) een begeleider/smokkelaar samen met nog andere personen. Na aankomst in België verbleef u twee maanden in een kerk van de Georgische gemeenschap te Antwerpen waar u hielp met het opknappen van klusjes en het eten klaarmaken. U kreeg er ook het advies om asiel aan te vragen.

U liet uw internationaal paspoort achter bij uw smokkelaar. De afspraak was dat hij u zou brengen naar België en uw internationaal paspoort zou bijhouden. Dit paspoort stond onder uw authentieke persoonsgegevens.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw rijbewijs neer.

B. Motivering

U verklaarde lid te zijn van Georgian Dream (CGVS, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt dat u problemen kende met medewerkers van het regime van president Saakashvili (CGVS, p. 4-5, 9-10, 11, 13). Bij een terugkeer naar Georgië vreest u het regime van president Saakashvili, waarvan de medewerkers nog tewerkgesteld zijn in de regio's (CGVS, p. 13). Daarnaast vreest u ook dat het bij een terugkeer tot confrontaties zal komen binnen uw partij, omdat de leden van Georgian Dream zich verraden voelen door de verandering in de politieke beloftes die Georgian Dream had vooropgesteld (CGVS, p. 8-9, 13).

Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal het zeer onwaarschijnlijk acht dat iemand met uw (relatief laag) politiek profiel dermate ernstig en systematisch vervolgd zou zijn geweest door de toenmalige autoriteiten in uw land. U verklaarde dat u werd tegengehouden, bedreigd en ernstig mishandeld op 1 maart 2012 (CGVS, p. 4, 5, 9), u op 7 april 2012 werd aangehouden, bedreigd en opgesloten in een cel in het politiekantoor tot de volgende ochtend (CGVS, p. 4, 5, 9, 10), u op 24 of 25 juni 2012 opnieuw werd tegengehouden, bedreigd en geslagen (CGVS, p. 4, 5) en dat uw moeder tot twee keer toe werd opgezocht en bedreigd (CGVS, p. 3, 9, 10). Dit gebeurde enkel en alleen omdat u in opdracht van een lokale leider van Georgian Dream met uw wagen kranten ronddeelde en hierna een aantal leiders van uw partij vervoerde. U verklaarde uitdrukkelijk geen andere politieke activiteiten te hebben ontplooid (CGVS, p. 12), ook niet voor uw lidmaatschap van Georgian Dream vanaf eind januari 2012 (CGVS, p. 4, 5, 10, 12). Deze feiten zijn volgens het Commissariaat-generaal dan ook dermate disproportioneel dat ze de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag alleen al daarom reeds ernstig ondermijnen.

Het is bovendien opvallend dat u geen enkel tastbaar bewijs aanbracht waarmee u uw lidmaatschap bij Georgian Dream kon staven. Nu verklaarde u weliswaar dat uw afdeling van Georgian Dream toen geen stempels of officiële kaarten had (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat uw naam

en voornaam geregistreerd werden bij de partij, men u er kende en op de hoogte was van uw problemen. Het is dan ook opmerkelijk dat u geen andere materiële aanwijzing bezit waarmee u uw lidmaatschap kunt aantonen (CGVS, p. 11, 13). Ook van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten bracht u geen begin van bewijs aan, hoewel u aangaf dat u hiervan nog documenten zou voorleggen (CGVS, p. 3, 5, 6 en 14).

Indien er aan uw politiek engagement en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten toch nog geloof zou worden gehecht, quod non, dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Georgische autoriteiten de radicale oppositie die de manifestaties in mei 2011 organiseerde (zoals Georgian Dream) niet langer viseert en dat het bijgevolg niet aannemelijk is dat aanhangers van deze partijen actueel omwille van hun steun aan deze partijen door de autoriteiten nog onder druk zouden worden gezet. Ook indien men in het verleden door de autoriteiten werd geregistreerd in het kader van deelname aan een oppositieactiviteit, geeft dit bij terugkeer geen aanleiding tot problemen met de autoriteiten. Uw vrees om bij terugkeer aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden blootgesteld is dan ook niet gegrond. Bijgevolg blijkt niet dat u zich voor deze problemen kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u vreest terug te keren naar Georgië omdat medewerkers van het regime van president Saakashvili volgens u nog aan de macht zijn in de regio's (CGVS, p. 13). Welnu, uit dezelfde informatie waarvan hoger sprake, blijkt dat de oppositiecoalitie van Bidzina Ivanishvili de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 won. Hiermee werd een einde gesteld aan de hegemonie van de tot dan almachtige National Movement, partij van president Mikheil Saakashvili. Behalve de National Movement en de coalitie Georgian Dream slaagde geen enkele andere partij erin de kiesdrempel van 5% te halen om in het Georgische parlement vertegenwoordigd te worden. 2 oktober 2012, de dag waarop Saakashvili zijn nederlaag toegaf, betekent aldus een nieuwe bladzijde voor Georgië en meteen ook het startschot voor een nieuw politiek bestel in het land. De oppositie van gisteren is de meerderheid van vandaag geworden. President Saakashvili heeft Bidzina Ivanishvili officieel benoemd als eerste minister. Enkel personen lid van diens coalitie, of die daar heel dicht tegenaan leunen, maken deel uit van Ivanishvili's regering. Tea Tsulukiani, aangesteld als minister van Justitie, werkte tien jaar bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Sozar Subari, ex-ombudsman van de mensenrechten in Georgië die jarenlang de wantoestanden in het gevangenisstelsel aanklaagde, kreeg de portefeuille van minister van het Gevangeniswezen toebedeeld. Beiden hebben aangekondigd radicale hervormingen te willen doorvoeren (CGVS, p. 13). In dit opzicht is het ook bijzonder onwaarschijnlijk dat u op dit moment nog enige vervolging te vrezen zou hebben vanwege de autoriteiten van uw land omwille van uw lidmaatschap bij Georgian Dream.

Daarnaast stelde u niet te kunnen terugkeren naar Georgië omwille van de verandering in de politieke doelstellingen van Georgian Dream, die namelijk een pro-Russische politiek zou voeren (of herintegratie bij Rusland) (CGVS, p. 3, 5, 8-9, 13). U stelde dat u deze informatie verkreeg van partijleden van Georgian Dream. U weet echter niet waar zij zelf deze informatie vandaan halen (CGVS, p. 14). Ook stelde u deze informatie te halen van de televisie (CGVS, p. 9). Welnu, uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat Maya Pandzhikidze, de woordvoester van de coalitie Georgian Dream, een herintegratie van Georgië, als ex-sovjetland, bij Rusland absurd vindt. Ik verwijs hierbij naar de uitspraak van president Lukashenko van Wit-Rusland die u aanhaalde op het gehoor. U verklaarde namelijk dat Lukashenko sprak over de herintegratie van Georgië bij Rusland (Gemenebest van Onafhankelijke Staten). Dit was voor u een aanwijzing dat Georgian Dream zijn politieke beloftes niet zou nakomen (CGVS, p. 8). Uit bovengenoemde informatie blijkt nochtans dat Maya Pandzhikidze verklaarde dat de Europese integratie van Georgië, als belangrijkste doelstelling, primordiaal blijft. Net vernoemde uitspraak strookt bijgevolg geenszins met uw verklaringen als zou Georgian Dream een anti-Europees en pro-Russisch beleid voeren en haar politieke beloftes niet zou nakomen (CGVS, p. 3, 5, 8-9, 13). Hiermee ondergraaft u uw verklaringen over de, volgens u, "nieuwe" politiek van Georgian Dream en zijn uw verklaringen als zou deze "nieuwe" politiek de reden zijn waarom op termijn een conflict zou ontstaan binnen Georgian Dream louter gebaseerd op uw veronderstellingen en vermoedens, die u geenszins hard kunt maken (CGVS, p. 8-9, 13). Uw vrees voor de gevolgen die de politiek van Georgian Dream zou teweeg brengen is dan ook ongegrond.

U stelde dat u in Georgië in het bezit was van een internationaal paspoort dat u verkreeg in februari van dit jaar. U verklaarde dat werd afgesproken met uw smokkelaar om uw internationaal paspoort bij hem achter te laten na de reis, aangezien u het niet langer nodig zou hebben. U ging akkoord met deze afspraak (CGVS, p. 6, 7). Welnu, er kan van u verwacht worden dat u een dermate belangrijk identiteitsdocument niet zomaar achterlaat. Een internationaal paspoort is niet alleen van

belang voor de beoordeling van uw identiteit, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, onder andere door het moment en de wijze van vertrek die eruit kunnen blijken. Dit doet vermoeden dat u bewust uw internationaal paspoort achterhoudt om de hierin vervatte gegevens over moment en wijze van vertrek of een eventueel verkregen visum verborgen te houden.

Nog in verband met uw internationaal paspoort dient te worden opgemerkt dat u voor uw uitreis uit uw land het vliegtuig nam op de nationale luchthaven van Tbilisi gebruikmakend van dit paspoort (CGVS, p. 6, 7). Het feit dat u, die verklaarde uw autoriteiten te vrezen, het risico nam met eigen identiteitsdocumenten en via officiële weg te reizen uit Georgië (CGVS, p. 4, 5, 13) ondermijnt dan ook de aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging. U stelde dat u niet bang was omdat u geld betaalde aan uw smokkelaar opdat hij uw veiligheid zou garanderen. Indien u in Georgië zou gebleven zijn, zou u geslagen worden, dus nam u het risico (CGVS, p. 7). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het feit dat u geld betaalde aan deze smokkelaar en dat uw paspoort door hem werd bijgehouden verandert niets aan deze vaststelling. Uw internationaal paspoort stond immers op uw naam en bevatte uw identiteitsgegevens en werd u telkens teruggegeven door uw smokkelaar bij identiteitscontroles (CGVS, p. 6, 7).

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat u in België bent aangekomen op 17 juli 2012 en pas een asielaanvraag indiende op 17 september 2012. U wachtte twee maanden alvorens een asielaanvraag in te dienen. U stelde dat u verbleef in een kerk van de Georgische gemeenschap te Antwerpen en er hielp met klusjes opknappen en met het bereiden van het eten. U kreeg in die kerk het advies om asiel aan te vragen. Ook wist u niet waar precies u asiel diende aan te vragen. (CGVS, p. 7-8). Aan deze uitleg kan maar weinig geloof worden gehecht. Er zijn immers tal van mogelijkheden om te weten te komen waar men in België asiel kan aanvragen. Dergelijke houding doet dan ook vragen rijzen over uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming, kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij na zijn aankomst zo snel mogelijk een asielaanvraag indient bij de autoriteiten van het onthaalland.

Wat betreft het in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document, dient gesteld dat uw rijbewijs (dat overigens niet meer geldig was ten tijde van uw vertrek uit Georgië) enkel persoonsgegevens bevat die hier niet ter discussie staan. Bijgevolg verandert dit document niets aan bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij opwerpt dat ondanks de overwinning van de oppositie bij de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 in de huidige situatie nog steeds oude functionarissen op hun post behouden zijn waaronder de personen die haar destijds mishandelden en dat er, zoals blijkt uit een als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde publicatie op www.eurasianet.org, heden wordt gesproken over de strijd om de verovering van de politieke macht op lokaal niveau, door de Raad niet kan worden ingezien hoe voormeld betoog enige afbreuk doet aan de vaststelling dat bij voormelde verkiezingen zich een significante politieke omwenteling heeft voorgedaan waarbij de oppositie de macht heeft overgenomen en dat de Georgische president zijn nederlaag heeft moeten toegeven. Bovendien werden personen als Tea Tsulukiani, die tien jaar bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg actief was en Sozar Subari, ex-ombudsman van de mensenrechten in Georgië die jarenlang de wantoestanden in het gevangenisstelsel aanklaagde, respectievelijk benoemd op de belangrijke ministerposen van Justitie en Gevangeniswezen. Het louter feit dat oude functionarissen nog steeds hun post van weleer bekleden sluit niet uit dat indien verzoekende partij mocht zij vooralsnog problemen ondervinden bij het zich engageren voor de partij Georgian Dream zich kan beroepen op de hulp en bescherming van deze partij en van het vernieuwd justitieel beleid onder aansturing van personen die duidelijk de eerbiediging van de mensenrechten benadrukken. Verzoekende partij toont *in concreto* niet aan dat nu de oppositie waartoe zij behoorde op nationaal niveau aan de macht is, zij toch nog om reden van haar politieke aanhorigheid in haar land van herkomst zal worden gevisieerd en vervolgd. Dat na een nationale politieke omwenteling ingevolge democratisch verkiezingen eveneens een strijd zal worden gevoerd om de lokale verkiezingen binnen te halen is inherent aan een democratisch bestel en doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

2.2.4. Voor wat betreft het motief van verwerende partij dat het onwaarschijnlijk is dat iemand met een uiterst laag politiek profiel dermate disproportioneel wordt vervolgd, meent verzoekende partij dat deze motivering te vaag, te abstract en te theoretisch is.

Voormeld verweer kan de Raad niet overtuigen. Het is immers uiterst onaannemelijk dat iemand die louter voor de partij als chauffeur optrad, hetzij om kranten, hetzij om personen te vervoeren, werd tegengehouden, bedreigd en ernstig mishandeld op 1 maart 2012, op 7 april 2012 werd aangehouden, bedreigd en opgesloten in een cel in het politiekantoor tot de volgende ochtend, op 24 of 25 juni 2012 opnieuw werd tegengehouden, bedreigd en geslagen en dat zijn moeder tot twee keer toe werd opgezocht en bedreigd. Bovendien wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van aparte componenten die elk op zich de bestreden beslissing dragen. Voormelde onaannemelijke disproportionele vervolging ter intimidatie van een partijlid die louter de taak van chauffeur vervult, dient te worden samen gelezen met de vaststelling dat verzoekende partij zelfs geen begin van bewijs kan bijbrengen van zijn beweerde lidmaatschap van de partij Georgian Dream – wat zij in het verzoekschrift bevestigt – met de ongeloofwaardigheid van de wijze waarop zij haar land van herkomst heeft verlaten, met het pas na twee maanden indienen van een asielaanvraag wat een houding is die niet overeenstemt met een gegronde vrees voor vervolging – laatstgenoemde motivering wordt bovendien door verzoekende partij ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd – en met de drastisch gewijzigde politieke situatie in het land van herkomst.

2.2.5. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij bevestigt haar internationaal paspoort bij de passeur te hebben achtergelaten. Het beseft dat zij een risico nam door het contact met deze persoon, die door een vriend van haar was ingeschakeld en waardoor ingevolge het traditioneel belang dat wordt gehecht aan vriendschap er geen reden was om de betrouwbaarheid van deze passeur in twijfel te trekken, weerlegt niet de vaststelling dat daar waar verzoekende partij verklaarde haar autoriteiten te vrezen, zij het risico nam met eigen identiteitsdocumenten en via officiële weg te reizen uit Georgië, wat dan ook de aannemelijkheid van haar beweerd vrees voor vervolging ondermijnt. Door zich onder persoonlijke identiteitsgegevens aan te bieden op de internationale luchthaven van Tbilisi, plaatsen waar verscherpte controles steeds aanwezig zijn, is de kans op detectie dan ook zeer hoog.

2.2.6. Ten slotte wijst de Raad erop dat verzoekende partij de motivering aangaande het niet kunnen terugkeren naar Georgië omwille van de verandering in de politieke doelstellingen van de partij Georgian Dream door verzoekende partij ongemoeid wordt gelaten waardoor deze eveneens als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.7. Gesteund op het ongeloofwaardig bevinden van het asielrelaas en de drastisch gewijzigde politieke situatie in Georgië waardoor de partij waartoe verzoekende partij behoort aan de macht is, besluit verzoekende partij terecht verzoekende partij noch de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet toe te kennen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont echter niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT